

[Holger Eriksen.]

krav på. Vi finder, at af hensyn til det, der er fremhævet så stærkt, nødvendigheden af at man har et handlekraftigt folkestyre, er det nødvendigt, at der laves visse restriktioner for småpartier, således at de må have en vis størrelse, før de bliver repræsenteret herinde. Vi har, som jeg sagde ved første behandling, og som det ærede medlem hr. Carsten Raft var så venlig at nævne, den opfattelse, at folkestyrets skæbne er afhængig af, at man sørger for at skabe stabile forhold. Og derfor mener vi ikke, at vi i øjeblikket besidder mandater, som andre har krav på. Er der småpartier, som ønsker at blive større partier, må de virkelig sørge for at få en større tilslutning, før de bliver repræsenteret herinde, og de kan ikke komme og sige noget som helst om, at de har prioritet i de mandater, andre partier har. Jeg finder derfor ingen anledning til at stemme for det forslag, det ærede medlem har anbefalet, og når han nu truende fremhæver, at en forudsætning for at bevare magt og indflydelse er, at man ikke misbruger denne magt, vil jeg dertil sige, at vi føler ikke, det er magtmisbrug at nedstemme et forslag, som for det første ikke principielt adskiller sig fra den gældende ordning, og som for det andet ikke indeholder ting, der gør, at det er hensigtsmæssigt for den fremtidige udvikling af dansk politik. Jeg anbefaler derfor på mit partis vegne, at man stemmer imod forslaget.

Harald Nielsen: Vi har jo gentagne gange drøftet dette spørgsmål, og jeg føler ikke trang til at gøre mange bemærkninger ved denne lejlighed. Jeg vil dog gerne sige til det ærede medlem hr. Steen, at jeg forstår godt hans vanskeligheder, fordi han jo på den ene side vil noget og på den anden side alligevel ikke vil noget. På den ene side gør han sig til talsmand for, at der skal gennemføres fuld lighed, d. v. s. 100 pct. matematisk retfærdighed ved mandaternes fordeling, og samtidig gør han sig til talsmand for en ordning, der ikke giver denne fulde lighed. Jeg har tidligere gjort opmærksom på, at i 1947 fik dansk samling uden resultat lige ved 25 000 stemmer, hvilket jo er langt mere, end der skal til til et mandat — ja, det er næsten til to mandater. Jeg har ikke undersøgt, hvem

der fik disse to mandater, men det generede i alt fald ikke det ærede medlem hr. Steen dengang. Derfor synes jeg ikke, det nytter for det ærede medlem at påstå, at der er en principiel forskel mellem vort syn på valgloven og hans, men der er en gradforskkel i bedømmelsen af, hvor man skal sætte grænsen for at få del i tillægsmandaterne. Her har dr. jur. Sven Clausen, der, efter hvad der er sagt mig, er det ærede medlems partifælle, udtalt det meget fornuftige, at da det har vist sig, at mange små partier kan være en fare for folkestyret, kan han ikke deltage i forargelsen over, at man vil sætte en vis grænse med hensyn til adgangen til folkerepresentationen. Jeg kan slet ikke anerkende, at den grænse, vi har sat, skulle hindre nye partiers vækst, for hvis der er livskraft i dem, kan de meget let nå op over de 60 000.

Jeg skal derfor anbefale at stemme imod det af det ærede medlem hr. Steen stillede forslag.

Poul Sørensen: Jeg skal også anbefale at stemme imod det foreliggende forslag. Vi har tidligere drøftet dette spørgsmål, men jeg har ikke fået klart trukket op af den ærede ordfører for forslagsstillerne, hvilken principiel forskel der er på det, som han ønsker gennemført, og det standpunkt, vi andre har. Jeg havde lejlighed til at understrege, at man under forhandlingerne begyndte med 100 000 stemmer som minimum, men nåede til 60 000, medens det ærede medlem hr. Steen nu, såvidt jeg kan se, gør sig til talsmand for en bestemmelse, hvorefter op til 36 000 stemmer kan blive sat ud af spillet, så altså 3 mandater her må fordeles til andre partier.

Jeg vil gerne tilbagevise den påstand, at den valglov, som et flertal har gennemført, skulle være en mindre demokratisk ordning, end man har i andre lande. Jeg skal blot minde om, at der jo lever og trives et godt og sundt demokrati under valgregler, som lader betydeligt større stemmetal ude af betragtning ved den endelige opgørelse.

Som det allerede er gjort begribeligt for det høje ting, er der ikke indenfor det konservative folkeparti 100 pct.s enighed om den stilling, som jeg her giver udtryk for. Vi hørte nys det ærede medlem hr. Carsten Raft aflægge et vidnesbyrd om forholdene i